

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 4C/208/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8211206423
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2012:8211206423.3

Rozhodnutie

Okresný súd Bardejov samosudkyňou JUDr. Eliškou Wagshalovou v právnej veci žalobcu Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO : 36 234 176 proti žalovanému T. H., B.. XX.X.XXXX, X. I. XX, G. v konaní o zaplatenie 2181,73 € s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1.452,90 € spolu s úrokom z omeškania 0,024 % denne od 27.2.2010 do zaplatenia, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu zamieta.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 52,20 €, to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou zo dňa 22.9.2011 domáhal na tunajšom súde nároku na zaplatenie sumy 2181,73 € s príslušenstvom s odôvodnením, že s žalovaným dňa XX.XX.XXXX uzatvoril úverovú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1161,79 €. Odporca sa zaviazal uhradiť úver v 60 mesačných splátkach po 43,12 €, teda spolu 2587,32 €. Nakoľko žalovaný nesplácal úver podľa dohodnutých podmienok, žalobca mu dňa 26.2.2010 zaslal výzvu k splateniu celého dlhu.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, na termín pojednávania sa nedostavil, predvolanie mal vykázané uložením na pošte. Vzhľadom na uvedené a s poukazom na ust. § 101 ods. 2/ O.s.p. súd vec prejednal a rozhodol o nej v neprítomnosti žalovaného prihladnúc na vykonané dokazovanie.

Súd vo veci nariadil a vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom a na základe takto vykonaného dokazovania bol ustálený nasledovný skutkový stav veci :

Žalobca dňa 11.12.2008 zaslal žalovanému na základe telefonickej dohody so žalovaným návrh úverovej zmluvy a ten ju dňa 15.12.2008 akceptoval. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru v celkovej výške 1161,79 € (35.000,- Sk). Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splácať v mesačných splátkach po 43,12 € v celkovom počte 60. Ako to vyplýva z pripojeného splátkového kalendára, žalovaný úver nesplácal riadne a včas. Zaplatil len časť a to osem mesačných splátok v sume 348,28 €.

Ako to vyplýva z výpisu z obchodného registra, žalobca má v predmete podnikania uvedené poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom.

Podľa Hlavy 1, § 1 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „Úverové podmienky“), tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatváranej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „spoločnosť“) a fyzickou osobou (ďalej len „klient“) ktorej znenie je uvedené na prednej strane tejto listiny.

Podľa Hlavy 1, § 3 Úverových podmienok, uzatvorením úverovej zmluvy sa spoločnosť zaväzuje klientovi poskytnúť dohodnutý úver, pričom po poskytnutí úveru sa stáva spoločnosť veriteľom z úverovej zmluvy a klient ako dlžník z úverovej zmluvy sa zaväzuje spoločnosti poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa Hlavy 4, § 2 Úverových podmienok, klient je povinný platiť úroky z poskytnutého úveru od doby, kedy spoločnosť poskytne klientovi úver, až do úplného vrátenia poskytnutého úveru s príslušenstvom, ak nie je na lícnej strane ÚZ uvedené inak.

Podľa Hlavy 5, § 1 Úverových podmienok, klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. Klient súhlasí s tým, že poplatky za vedenie úverového účtu je zahrnutý do splátok úveru. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, úroky, poplatok za vedenie úverového účtu a príp. úhrada za poistenie, ktoré je klient povinný tejto ÚZ platiť (ďalej iba splátka), ak z údajov na lícnej strane nevyplýva inak. Výška úroku sa zistí ako rozdiel súčinu výšky mesačnej splátky zníženej o výšku poplatku za vedenie úverového účtu a v prípade poistenia o výšku úhrady za poistenie a počtu splátok a výšky poskytnutého úveru.

Podľa Hlavy 5, § 8 Úverových podmienok, sa zmluvné strany dohodli, že spoločnosť nie je viazaná tým, na aký účel klient platbu spoločnosti určí. Spoločnosť je oprávnená započítať platbu klienta na pohľadávky spoločnosti v tomto poradí: na záväzky klienta voči spoločnosti, ktoré vznikli z iného titulu ako z úverovej zmluvy, na zmluvné pokuty, na príslušenstvo úveru vrátane sankčného úroku, na vrátenie úveru, na ostatné pohľadávky z úverovej zmluvy. Platba sa započíta v uvedenom poradí vždy na pohľadávku najskôr splatnú. Spoločnosť je oprávnená použiť platbu klienta na úhradu svojich pohľadávok I v inom, ako vyššie uvedenom poradí.

Podľa Hlavy 6, § 3 písm. a) Úverových podmienok, klient je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, ak klient sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. V tomto prípade je spoločnosť oprávnená jednostranne od ÚZ odstúpiť, pozastaviť čerpanie už poskytnutého úveru, alebo dohodnutý úver neposkytnúť. O doručovaní písomností, v ktorých spoločnosť žiada o splatenie úveru podľa §3 tejto Hlavy, sa použijú obdobne ustanovenia §8 Hlavy 14 tejto ÚZ.

Podľa Hlavy 6, § 6 Úverových podmienok, v prípade vzniku akejkoľvek zo skutočností uvedených v § 3 tejto hlavy, ak je jej dôsledkom vznik povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, čiže čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach.

Podľa splátkového kalendára k úverovej zmluve, výška poskytnutého úveru bola 1.161,79 € eur a žalovaný sa zaviazal úver splácať splátkami vo výške 43,12 € mesačne. Splatnosť prvej splátky bola dňa 1.2.2009 a následne boli splátky splatné k 1. dňu príslušného kalendárneho mesiaca. Odporca uhradil celkovo osem splátok, pričom k úhradám dochádzalo nepravidelne. Dňa 26.2.2010 došlo k predčasnemu zosplateniu celého úveru. Pokuta za predčasnú splatnosť bola zo strany žalobcu vyčíslená vo výške 693,45 € a zosplatená istina k uvedenému dňu bola vo výške 1065,34 €. Žalobca si uplatnil voči žalovanému dňa 19.10.2009 zmluvnú pokutu I. vo výške 0,65 eur, zmluvnú pokutu II 6,90 €, poplatky za opomienky v sumách 6,64 €, 3,32 €, 3,32 €.

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, (ďalej Zákon o spotrebiteľských úveroch), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2, Zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov,

(ďalej Zákon o ochrane spotrebiteľa), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 53 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak je v spotrebiteľskej zmluve predmetom záväzku poskytnutie peňažných prostriedkov za neprimeranú odplatu, súd môže odplatu znížiť; prihliadne pritom

najmä na odplaty poskytované bankami pri spotrebných úveroch. Ak súd rozhodne o znížení odplaty za poskytnuté peňažné prostriedky a spotrebiteľ splnil svoj záväzok vo väčšom rozsahu, ako bol podľa rozhodnutia súdu povinný, dodávateľ je povinný bez zbytočného odkladu vrátiť spotrebiteľovi plnenie, ktoré presahuje výšku poskytnutých peňažných prostriedkov a primeranej odplaty.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 261 ods. 3, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy

odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka platného a účinného v rozhodnom období, výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Súd mal v danej právnej veci za preukázané, že žalobca na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške 1.161,79 €. Žalobca vyplatil uvedené finančné prostriedky žalovanému a žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver žalobcovi splatiť v 60 splátkach vo výške 43,12 € uhrádzaním pravidelných mesačných splátok, v zmysle úverových zmluvných podmienok zosplatnil celý úver ku dňu 26.2.2010. Dňom nasledujúcim po tomto dni, vznikol nárok na zaplatenia celej jeho pohľadávky.

Z predložených listinných dokladov mal súd ďalej za preukázané, že žalovaný v prospech žalobcu uhradil finančné prostriedky vo výške 348,28 €. Žalobca z poslednej splátky uhradenej žalovaným zaúčtoval na istinu len 25,61 € a zbytok použil na zaúčtovanie vyčíslených zmluvných pokút a upomienok v zmysle ustanovenia § 8 Hlavy 5. Úverových podmienok. Uvedené zmluvné dojednanie umožňovalo žalobcovi použiť splátku aj na iný účel ako na splatenie istiny, a to bez ohľadu na vôľu druhej zmluvnej strany, ktorá nemala nijakú možnosť túto zmluvnú podmienku ovplyvniť. Pritom spotrebiteľ má prvoradý záujem na uhradení istiny.

V súlade s ustanovením § 6, Hlavy 6 Úverových podmienok, žalobca si uplatnil súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku. Toto ustanovenie pripúšťa situácie, že aj pre menej intenzívne porušenie povinností dlžníka (Hlava 6, § 3 Úverových podmienok), nastane splatnosť úveru, takže veriteľ dosiahne po uplynutí niekedy oveľa kratšieho obdobia rovnaký zisk, aký by dosiahol až po uplynutí celého obdobia splácania úveru.

Uvedené ustanovenia zmluvy majú za následok založenie nevyváženého vzťahu veriteľa a dlžníka v otázkach plnenia dlhu spotrebiteľa. Nevyváženosť iba podčiarkuje

skutočnosť, že vzťah sa v otázke plnenia stáva pre spotrebiteľa netransparentným a konanie dodávateľa v niektorých prípadoch až nepredvídateľným. Takéto zmluvné podmienky vo svojej podstate na škodu spotrebiteľa na jednej strane spôsobujú nerešpektovanie vôle spotrebiteľa a jeho oprávnených záujmov a na strane druhej umožňujú dodávateľovi bezvýhradne presadiť jeho ekonomické záujmy v zmluvnom vzťahu, zakladá tým nielen nerovnováhu, ale až hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ).

Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

Súd sa ďalej pri svojom rozhodovaní v danom prípade zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, 34,71 % ročne.

Z internetovej stránky NBS súd zistil priemerné úrokové miery z úverov obchodných bánk a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 1 rok do 5 rokov v decembri 2008 činil úrok 10,96 % p.a. Z toho je zrejmé, že úrok dohodnutý medzi účastníkmi v danom prípade bol vyšší ako úrok poskytovaný bankami. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovanú peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009). Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krátko zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov z úveru nad 10,96 % ročne za absolútne neplatnú, nakoľko sa prieči dobrým mravom a súd takto dohodnutú odplatu považoval aj za neprimeranú v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Ako primerané súd určil úroky vo výške 10,96 % ročne, čo pri úvere 1.167,79 € za obdobie 5 rokov predstavuje sumu 639,95 € (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove v obdobnej veci zo dňa 28.9.2011 v konaní vedenom pod sp. zn. 3Co/3/2011).

Žalovaný teda vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mal žalobcovi uhradiť celkovo sumu 1.801,74 € pozostávajúcu z istiny úveru vo výške 1 161,79 € a úroku z úveru za obdobie piatich rokov vo výške 639,95 €. Súd mal za preukázané, že žalovaný v prospech žalobcu realizoval úhrady celkovo vo výške 348,28 €. Nakoľko postup žalobcu ohľadom započítania úhrad zo strany žalovaného na príslušenstvo istiny - zmluvné pokuty, považoval súd za rozpor z dobrými mravmi, započítal celú uhradenú sumu na dlžnú sumu 1.801,74 eur a teda je žalovaný povinný žalobcovi uhradiť ešte sumu 1.452,90 €. V tejto časti považoval súd nárok žalobcu za dôvodný.

Zvyšok uplatnenej pohľadávky súd považoval za neopodstatnený. Dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, na ktorý by mal žalobca nárok v prípade riadneho

splácania dlhu, súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a preto absolútne neplatnú s poukazom na § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení aktuálnom ku dňu uzavretia zmluvy. Ide totiž o neprimerané sankcie, ktoré znáša spotrebiteľ.

Zo strany žalobcu z dôvodu neplnenia si zmluvných povinností zo strany žalovaného došlo k zosplateniu celého úveru ku dňu 26.2.2010. Žalovaný sa teda dňom nasledujúcim po tomto dni, t.j. dňom 27.2.2010 dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku a týmto dňom vznikol žalobcovi nárok na úroky z omeškania z dlžnej sumy. Podľa zistenia súdu výška základnej úrokovej sadzby európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením, bola 1 % ročne. Výška úrokov z omeškania bola teda 9 % ročne. Žalobca si vo svojom návrhu uplatnil úroky z omeškania nižšie ako je ich zákonná výška (0,024% denne, t.j. 8,76% ročne), preto mu ich súd priznal.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

V danej právnej veci súd konanie v časti uplatneného návrhu na zaplatenie sumy 728,83 € s príslušenstvom zamietol a vo zvyšnej časti návrhu žalobcu pokiaľ ide o sumu 1452,90 € s príslušenstvom vyhovel. V časti zamietnutého nároku žalobcu bol v konaní úspešný žalovaný. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku bol úspešný žalobca. Žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil a ani zo súdneho spisu mu náhrada trov konania nevyplýva. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu trov konania vo výške 130,50 € pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku za podaný návrh. V predmetnej veci mal žalobca úspech vo výške 70 % a žalovaný vo výške 30 %. Po odpočítaní úspechu žalobcu od úspechu žalovaného (70% - 30%), žalobcovi vznikol nárok na priznanie náhrady trov konania vo výške 40 % z jeho celkových trov konania, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje čiastku 52,20 € (40 % zo sumy 130,50 €). Súd preto zaviazal žalovaného aby žalobcovi nahradil trovy konania v celkovej výške 52,20 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia účastníkom na Okresnom súde Bardejov.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav vecí, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočností alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie,

môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu, zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 O.s.p.).